

Безруков

Леонід Олексійович

(до 75-річчя від дня народження)

Третього вересня відсвяткував свій 75-літній ювілей професор кафедри педіатрії та дитячих інфекційних хвороб Леонід Олексійович Безруков. Не одне покоління науковців та педіатрів-практиків вдячне своєму талановитому Вчителю, який заслужено вважається фундатором сучасної педіатричної школи на Буковині. Слова безмежної вдячності лунають на адресу ювіляра і від сотень маленьких буковинців та їх батьків, які завдячують Лікарю від Бога своїх врятованим життям та збереженим здоров'ям.

А розпочинав свою трудову діяльність після закінчення у 1963 р. Харківського медичного університету Леонід Олексійович на Волині, працюючи 2 роки лікарем-педіатром у селищі Торчин. Місцеві мешканці дотепер добре пам'ятають молодого ерудованого лікаря-початківця, якому навіть через півстоліття довіряють здоров'я своїх внуків та правнуків, долаючи для консультацій не одну сотню кілометрів, звертаючись у складних випадках за допомогою та надією до ювіляра у Чернівцях.

Отримавши безцінний досвід практичної роботи Л.О. Безруков продовжує навчання в аспірантурі на кафедрі педіатрії Київського медичного інституту під керівництвом видатного вченого - професора І.М. Руднева. Після успішного захисту кандидатської дисертації, виконаної під керівництвом професорів І.М. Руднева та А.Ю. Вершигори, що присвячувалася інфекційно-алергічним процесам у дітей, Леонід Олексійович продовжив роботу на цій кафедрі до 1975 року. Упродовж 1975-1980 рр. Леонід Олексійович працює

імунологом в Інституті клінічної та експериментальної хірургії м. Києва, а у період 1980-1983 рр. – доцентом кафедри педіатрії №3 КМАПО ім. Шупика під керівництвом професора Ж.П. Гудзенко.

У цей період Л.О. Безруков стоїть у витоків дитячої алергології в Україні, проводить масштабні алергологічні та імунологічні дослідження, багато консультує і практикує. Організаторські зусилля Л.О. Безрукова як першого дитячого алерголога України спрямовані на створення структури служби дитячої алергологічної допомоги в Україні та м. Києві.

У 1983 р. Л.О. Безруков переїжджає до м. Чернівці, де призначений завідувачем кафедри дитячих хвороб Чернівецького медичного інституту, та одразу розпочинає активну й широкомасштабну наукову, лікувальну і педагогічну роботу. У 1990 році у Києві він успішно захищає докторську дисертацію за темою «Бронхообструктивний синдром при гострих респіраторних інфекціях у дітей раннього віку».

Упродовж 26 років (з 1983 по 2009 роки) в Чернівецькому медичному інституті (пізніше - Буковинській державній медичній академії, Буковинському державному медичному університеті) Л.О. Безруков завідує кафедрою педіатрії та дитячих інфекційних хвороб.

За цей період кафедра дає початок створенню нових кафедр педіатричного спрямування на теренах Буковинського медичного університету – так, у 1994 році створено кафедру пропедевтики дитячих хвороб (наразі педіатрії, перинатальної

медицини та неонатології) і у 2000 році - кафедру факультетської педіатрії (наразі – педіатрії та медичної генетики).

Під керівництвом Леоніда Олексійовича співробітники кафедри ретельно вивчають питання етіопатогенезу, клініки, діагностики, лікування та прогнозу захворювань органів дихання (bronхообструктивний синдром, бронхіальна астма, гострі пневмонії), питання невідкладної допомоги та інтенсивної терапії в педіатрії, значну увагу приділяючи дослідженням екологічно-залежних захворювань у дітей. З ініціативи Леоніда Олексійовича кафедра займається активною міжнародною діяльністю, співробітники брали активну участь у роботі міжнародних наукових конференцій у Польщі, Франції, Німеччині, Росії.

Під керівництвом професора Л.О. Безрукова виконані й успішно захищені 21 кандидатська та 3 докторські дисертаційні роботи. У 2009 році ім'я професора Леоніда Олексійовича Безрукова

поповнило лави Почесних членів Київського товариства дитячих лікарів. Наукову та педагогічну діяльність Леонід Олексійович поєднує з великою науково-організаційною роботою, оскільки він є незмінним головою Чернівецького осередку Асоціації педіатрів України та багато працює над підвищенням кваліфікації лікарів клінічної бази та Чернівецької області.

Леонід Олексійович – цікавий співрозмовник, інтелігентна чутлива людина, ерудований лектор, талановитий педіатр, чудовий керівник та видатний науковець.

Ректорат університету, колектив кафедри педіатрії та дитячих інфекційних хвороб, Чернівецького осередку Асоціації педіатрів України та Обласної дитячої клінічної лікарні м. Чернівці, редакційна колегія журналу «Клінічна та експериментальна патологія» щиро вітає ювіляра, бажає міцного здоров'я та довгих років творчої професійної активності!

Ректорат Буковинського державного медичного університету

Редакційна колегія КЕП

ЄЛЬСКИЙ

Віктор Миколайович

(до 80-річчя від дня народження)

Народився 19 липня 1933 року в м. Новоросійську, Краснодарського краю Росії. Його батько - професор Благовіщенський Микола Миколайович з духовенства, закінчив Варшавський університет, був одним із засновників Донецького медичного інституту, створив і завідував кафедрою мікробіології. У 1937р. репресований і розстріляний, у 1957р. реабілітований. Мати - Єльська Софія Іванівна з відомого з XVI ст. польського дворянського роду, закінчила Казанський університет і Сільгоспінститут, брала активну участь у заснуванні кафедри біології ДМІ і протягом ряду років завідувала нею. В.М. Єльський у 1952 закінчив середню школу №9 м. Донецька з медаллю, в 1958 закінчив із відзнакою лікувальний факультет Донецького медичного інституту. Пройшов усі ступені професійного росту в ДДМУ: студент, гуртківець НСТ (1952), аспірант (1958), асистент (1961), кандидат мед. наук (1965), доцент (1967), доктор мед. наук (1978), професор (1981), завідувач кафедри патофізіології (з 1983 до 2013 рр.) науково-педагогічний стаж складає 55 років. У 1973 р. ним створена міжкафедральна лабораторія ДКНТ з вивчення шоку, що співпрацює з Інститутами АН і АМН України, РАМН, МЗ України і Росії, МВП України (ВГРЧ Донбасу). З 1994р. член-кореспондент Академії медичних наук України. Лауреат Академічної премії Президії АМН України з теоретичної медицини (1997).

Автор 550 наукових праць, серед яких 9 монографій, 23 навчально-методичних посібників і на-

укових рекомендацій, 18 винаходів, 73 закордонних публікації, 196 статей, учасник ВДНГ України і СРСР.

В. М. Єльський збагатив значними науковими досягненнями вітчизняну патофізіологію в розділі екстремальної патології. Нові дані послужили фундаментом для створення концепції і теорії травматичної хвороби, а також для їх практичного використання: діагностика, прогнозування, сортування потерпілих від стихій, катастроф та аварій і міри профілактики на дошпитальному етапі надання медичної допомоги. В. М. Єльський створив наукову школу (19 докторів і 21 кандидат наук), його учні очолюють інститут, кафедри, лабораторії і ведуть подальшу розробку проблем загальної патології.

В.М. Єльський 30 років завідував кафедрою, яка веде викладання на високому методичному рівні з використанням сучасних технічних засобів (комп'ютерних програм навчального і контролюючого типу, кіно- і відеофільмів), читає лекції студентам усіх факультетів і лікарям-курсантам ФУЛ і ФПК, інтернам, клінічним ординаторам і аспірантам, упродовж 15 років на кафедрі ведеться викладання елективного курсу з клінічної патофізіології для студентів 4 курсу згідно з про-грамою складеною на кафедрі і затвердженою Пленумом (2002) і Конгресом (2004) товариства патофізіологів України.

В. М. Єльський користується заслуженим авторитетом у наукових колах нашої країни і за ру-

бежем. Він - Голова Донецького відділення і заступник Голови республіканського товариства патофізіологів України, Проблемної комісії "Екстремальні і термінальні стани" РАМП, член міжнародного товариства з патофізіології, нейроендокринології і Європейського товариства з вивчення шоку, член Ради з фізіології людини і тварин РАН, з теоретичної і профілактичної медицини при Президії АМ НУ, експертної Ради ВАК України, вченої ради ДонНДІ травматології та ортопедії. Інституту невідкладної і відновлювальної хірургії АМНУ, Спеціалізованої Ради по хірургії і дитячій хірургії при ШВХ АМНУ, а та-

кож член редакційних колегій журналів "Архив клинической и экспериментальной медицины", "Травма", "Нейронауки: теоретические и клинические аспекты", "Вестник неотложной и восстановительной медицины", "Буковинський медичний вісник", "Клінічна та експериментальна патологія", "Фізика живого", "Очерки (биологической и медицинской информатики)". Крім того він є членом Головної Ради "Українського товариства охорони пам'ятників історії і культури". Впродовж ряду років займався суспільною роботою з естетичного виховання студентів. Має 9 міжнародних, державних і відомчих нагород.

*Правління наукового товариства патофізіологіє
України*

*Ректорат Буковинського державного медичного
університету*

Редакційна колегія КЕП

Мислицький Валентин Францович (до 75-річчя від дня народження)

Вісімнадцятого вересня 1998 року виповнилося 75 років від дня народження та 50 років науково-педагогічної діяльності Валентина Францовича Мислицького, вченого-патофізіолога, доктора біологічних наук, професора, завідувача кафедри патологічної фізіології з 1998 по 2005 рр. Буковинського державного медичного університету, голови обласних наукових товариств патофізіологів та фізіологів, декана медичних факультетів академії (1997-2001).

В.Ф. Мислицький народився в чарівному куточку Поділля – с. Гуменці, Хмельницької області, де закінчив школу-семирічку.

Допитливість, жага знань, любов до людей, притаманні Валентину Францовичу з дитинства привели його спочатку до Чернівецької фельдшерсько-акушерської школи, яку він закінчив в 1956 році, а згодом, після роботи фельдшером-акушером та служби в лавах Радянської Армії – до Чернівецького державного медичного інституту.

Пристрасть до науки прокинулася ще в студентські роки, завдяки чому, після закінчення інституту з відзнакою був рекомендований на наукову роботу. Навчаючись в аспірантурі при кафедрі нормальної фізіології, яку очолював видатний ендокринолог професор Яків Давидович Кіршенблат, виконав та успішно захистив кандидатську дисертацію. Вивчення впливів структур лімбічної системи мозку на залози внутрішньої секреції стали з цього часу предметом його наукових інтересів.

Подальше наукове та педагогічне становлення ювіляра невід’ємно пов’язане з кафедрою нормальної фізіології, на якій він пройшов шлях від аспіранта до доцента.

В 1990 році В.Ф. Мислицький захищає докторську дисертацію й очолює кафедру патофізіології. Глибока ерудиція та широта наукових поглядів дозволили йому в новому колективі не тільки продовжити та розвинути традиції своєї наукової школи, але й зберегти напрямок, започаткований, світлої пам’яті, професором Б.А. Пахмурним.

Науковий світогляд В.Ф. Мислицького формувався під впливом видатних учених, професорів Я.Д. Кіршенבלата, М.С. Міцкевича, В.Б. Розена, Є.В. Науменко, академіка РАН І.Г. Акмаєва, члена-кореспондента АМН України О.Г. Резнікова.

У Чернівецькому медичному інституті, а нині Буковинському державному медичному університеті, повною мірою розкрився науковий, педагогічний та організаторський талант ювіляра. Під його керівництвом започатковані наукові дослідження з актуальних питань стану нейроендокринної системи за умов стресу та гіпоксії. Фундаментальні дослідження стрес-реалізуючих та стрес-лімітуючих систем в лімбічних структурах мозку знайшли своє відображення в дев’яти кандидатських дисертаціях. Визнанням наукових досягнень Буковинських патофізіологів стало проведення в Чернівцях у травні 1998 року Пленуму правління науково-медичного товариства

патофізіологів України, а у 2004 році IV Національного конгресу патофізіологів України з міжнародною участю.

Багато сил і часу В.Ф. Мислицький віддає навчально-методичній роботі.

Видано практикум, збірник методичних розробок з патофізіології, 16 монографій та посібників.

Прекрасний лектор, Валентин Францович вмilo поєднує високий науковий рівень та доступність у викладенні матеріалу. Разом із тим, як людина з високою вимогливістю до себе, він постійно працює над підвищенням свого наукового та педагогічного рівня.

Організаторські здібності в поєднанні з високою інтелігентністю, вміння з повагою ставитись до колег та студентів, розвинене почуття справедливості – ті риси, які допомагали ювіляру на посаді декана медичних факультетів.

В.Ф. Мислицький – автор 274 наукових праць, член редколегії журналів „Буковинський медичний вісник”, „Клінічна та експериментальна патологія”, „Патологія”, які входять до реєстру “Перелік наукових видань, в яких можуть публікуватись основні результати дисертаційних робіт”, журналу Української академії оригінальних ідей “Хист”, три терміни обирався членом спеціалізованої захисної ради біологічного факультету Чернівецького державного університету ім. Ю. Федьковича.

Свій ювілей Валентин Францович зустрічає у розквіті творчих сил, сповнений наукових задумів, енергії та наснаги.

Многая Вам літа!

Здоров’я, творчих злетів, здібних учнів та всіляких гараздів!

Правління наукового товариства патофізіологів України

Ректорат Буковинського державного медичного університету

Редакційна колегія КЕП

Учні, колеги, співробітники